

Republika Hrvatska
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
Slavonski Brod

Poslovni broj: Pn-233/2022-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sutkinji Mirandi Gavrić Jularić, u pravnoj stvari tužitelja MATEJA PUDIĆA iz Slavonskog Broda, Stjepana Radića 36D, OIB: 89689063554, kojeg zastupa punomoćnica Monika Trkulja, odvjetnica u Zagrebu, Masarykova ulica 10, protiv tuženika UDRUGE ZA PROMICANJE LOKALNE UPRAVE I SAMOUPRAVE (PLUS), Slavonski Brod, Šetalište Braće Radića 5, OIB: 69708791024, koju zastupa punomoćnik Nemanja Nožinić, odvjetnik u Novoj Gradiški, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 7. srpnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnika stranaka, a presude javno objavljene 28. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„1. Nalaže se tuženiku Udruga za promicanje lokalne uprave i samouprave (PLUS), Slavonski Brod, Šetalište Braće Radić 5, OIB: 69708791024, da tužitelju MATEJU PUDIĆ, Slavonski Brod, Stjepana Radića 36D, OIB: 89689063554, naknadi nematerijalnu (neimovinsku) štetu zbog povrede prava osobnosti u iznosu od 3.318,07 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe pa sve do isplate, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

2. Nalaže se tuženiku Udruga za promicanje lokalne uprave i samouprave (PLUS), Slavonski Brod, Šetalište Braće Radić 5, OIB: 69708791024, da tužitelju MATEJU PUDIĆ, Slavonski Brod, Stjepana Radića 36D, OIB: 89689063554, naknadi trošak postupaka, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude do isplate, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe”.

II. Nalaže se tužitelju MATEJU PUDIĆU da tuženiku UDRUZI ZA PROMICANJE LOKALNE UPRAVE I SAMOUPRAVE (PLUS) naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 1.812,50 EUR na koje troškove teku zakonske zatezne kamate od dana presuđenja do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka

primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 13. prosinca 2022. godine podnio tužbu u kojoj navodi da je dana 26. rujna 2022. godine u 10:46 sati na web portalu „plusportal.hr“, čiji je nakladnik tuženik, objavljen senzacionalistički članak autorice Željke Gavranović pod naslovom: „Najveći brodski uhljeb pljunuo u lice gradonačelniku Duspari i gradskim vijećnicima“. Uz navedeni naslov, tuženik je objavio galeriju od čak 34 fotografije tužitelja u prvom planu, bez njegovog odobrenja, popraćene podnaslovom koji tvrdi da je tužitelj svojim ponašanjem iskazao nepoštovanje prema svim brodskim gradskim vijećnicima. Tužitelj ističe kako su u članku izneseni brojni neistiniti, neprovjereni i nepotpuni navodi koji grubo vrijeđaju njegovu čast, ugled i dostojanstvo, posebice tvrdnje da je „čekaonica“ za sjednicu trajala više od 15 minuta isključivo zbog njega. U tužbi se posebno osporavaju navodi da je tužitelju u TD Komunalac „vraćena pozicija tehničkog direktora“, čime se u javnosti stvara pogrešan i maliciozan dojam o nezakonitom zapošljavanju ili političkom pogodovanju. Tužitelj naglašava da je za navedeno radno mjesto proveden javni natječaj na kojem je izabran kao kandidat s najboljim rezultatom, te da je on visokooobrzovana osoba s dva završena fakulteta (magistar inženjer strojarstva i prvostupnik ekonomije) i odgovarajućim radnim iskustvom. Nadalje, tužitelj navodi da su krajnje uvredljive i neistinite insinuacije kako njega interesira „tek velika plaća za nerad i službeni auto“ kojim želi nadomjestiti „nedostatak kompetencija“ te prikriti „bahatost bez ikakvog pokrića“. Vezano uz samo kašnjenje na sjednicu, tužitelj u tužbi pojašnjava da je na sjednicu zakasnio svega dvije minute nakon proteka tzv. „akademske četvrti“, o čemu je prethodno porukom obavijestio privremenog pročelnika, a što je u uvodnom govoru sjednice i konstatirano. Ističe da njegovo minimalno kašnjenje nije bitno utjecalo na tijek sjednice te da je tuženik svjesno prešutio činjenicu da su na toj istoj sjednici nedostajala još dva vijećnika, fokusirajući se isključivo na blaćenje tužitelja. Tužitelj navodi da od početka svog mandata nije izostao niti s jedne od 25 održanih sjednica, što pobija svaku tvrdnju o njegovom navodnom neradu ili neodgovornosti. Tužitelj dalje navodi da je tuženik zloupotrijebio njegov zakonski zahtjev za ispravak informacije. Umjesto objave ispravka sukladno zakonu, tuženik je 17. listopada 2022. objavio tekst pod podrugljivim naslovom „Na vrijeme je javio da će kasniti i unaprijed se ispričao“, a već sljedeći dan, 18. listopada 2022., objavio je novu reakciju pod naslovom „Odvjetnica menadžera Pudića žestoko napala urednicu Plusportala“. U tom je tekstu tuženik nastavio s klevetanjem, koristeći posprdne izraze i tvrdeći da tužitelj „obranjen nije“, istovremeno ga optužujući za pokušaj gušenja slobode govora. Zbog ovakvog kontinuiranog i sustavnog blaćenja, tužitelju je nanesena nenadoknadiva nematerijalna šteta. Navodi da se zbog objave članka, koji je imao preko 11.900 pregleda, osjećao poniženo i povrijeđeno, trpio je duševne boli, nesanicu i snažan stres. Izložen je stalnom pritisku obitelji, prijatelja i radnih kolega kojima se morao opravdavati, što je u

njegovoj životnoj i radnoj sredini stvorilo izrazito negativnu percepciju o njemu kao osobi i stručnjaku. Zaključno, tužitelj smatra da je tuženik postupao u zloj vjeri, dajući prednost senzacionalizmu nad istinitim informiranjem, zbog čega potražuje pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 3.318,07 EUR

2. Tuženik se u svom odgovoru na tužbu od 31. siječnja 2023. godine, kao i u naknadnim podnescima, u cijelosti protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu, osporavajući ih kako u pogledu osnove, tako i u pogledu visine. Prvenstveno, tuženik ističe niz procesnih prigovora, s naglaskom na nedopuštenost tužbe. Navodi kako tužitelj nije ispunio elementarnu pretpostavku za podnošenje tužbe radi naknade nematerijalne štete sukladno članku 22. stavku 2. Zakona o medijima (ZM). Tuženik pojašnjava kako zahtjev za ispravak informacije, sukladno članku 40. stavku 3. ZM-a, mora biti vlastoručno potpisan od strane podnositelja, dok je u konkretnom slučaju zahtjev potpisala isključivo punomoćnica, što se prema sudskoj praksi i zakonu smatra nedostatkom koji tužbu čini nedopuštenom. Nadalje, ističe prigovor nepravovremenosti, tvrdeći da tužitelj u odnosu na naknadno objavljene članke od 17. i 18. listopada 2022. uopće nije podnio zakonom predviđen zahtjev za ispravak, zbog čega mu u tom dijelu ne pripada pravo na sudsku zaštitu. U pogledu merituma spora, tuženik tvrdi da su objavljene informacije utemeljene na točnim činjenicama o ponašanju tužitelja na javnoj sjednici Gradskog vijeća. Ističe kako je novinarka Željka Gavranović osobno nazočila sjednici te je svjedočila kašnjenju vijećnika Pudića, zbog kojeg je početak sjednice odgađan više od 15 minuta, što predstavlja informaciju od opravdanog zanimanja javnosti. Tuženik naglašava da nije postupao zlonamjerno niti s namjerom vrijeđanja, već je pisao u dobroj vjeri o tužitelju isključivo kao o javnoj osobi i gradskom vijećniku, a ne o njegovom privatnom životu. Posebno se problematizira upotreba pojma „uhljeb“ i kritika tužiteljevog zapošljavanja. Tuženik tvrdi da se radi o dopuštenom vrijednosnom sudu autora koji ima dostatnu činjeničnu osnovu. Ta se osnova temelji na informacijama, koje tuženik naziva „lokalnopolitičkom javnom tajnom“, o tome da je radno mjesto tehničkog direktora u TD Komunalac sistematizacijom formirano upravo kako bi se tužitelj, kao član vladajuće koalicije, politički zbrinuo. Tuženik ističe da novinari, kao „javni psi čuvari“, imaju pravo i obvezu kritički propitivati transparentnost trošenja javnog novca i način zapošljavanja u javnim poduzećima. Nadalje, tuženik smatra da je predmetna tužba školski primjer SLAPP tužbe (strateške tužbe protiv javnog sudjelovanja). Tvrdi da je stvarni cilj tužitelja cenzura medija, gušenje slobode govora i zaustavljanje javne debate o pitanjima od općeg interesa, što je u izravnoj suprotnosti s člankom 38. Ustava RH i člankom 10. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava. Dosuđivanje naknade štete u ovom slučaju, prema mišljenju tuženika, proizvelo bi „chilling effect“ na sve lokalne medije, sprječavajući ih da ubuduće kritiziraju nositelje političke vlasti. Konačno, tuženik u cijelosti osporava nastanak bilo kakve stvarne štete na strani tužitelja. Ističe kako tužitelj i nakon objave spornog teksta nesmetano radi na istom rukovodećem radnom mjestu u TD Komunalac te i dalje obnaša funkciju gradskog vijećnika, što nedvojbeno ukazuje na to da njegov profesionalni i osobni ugled nisu narušeni u mjeri koja bi opravdavala novčanu satisfakciju. Tuženik zaključuje kako tužitelj, kao javna osoba koja je svjesno stupila na političku scenu, mora pokazati

- znatno viši prag tolerancije prema oštroj, pa i uvredljivoj kritici svog rada i ponašanja. Slijedom navedenog, predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan uz naknadu parničnog troška tuženiku
3. U podnesku od 28. kolovoza 2024. godine, tužitelj pojašnjava bitne okolnosti tužbenog zahtjeva i reagira na navode iz odgovora na tužbu. Tužitelj izričito naglašava kako ostaje pri tužbi u cijelosti, ali pojašnjava da se zahtjev za naknadu nematerijalne štete odnosi isključivo na povredu prava osobnosti nastalu objavom inicijalnog Članka od 26. rujna 2022. godine. Ističe kako se preostala dva teksta (od 17. i 18. listopada 2022.) u tužbi spominju isključivo kao dokazni materijal koji potvrđuje maliciozno, šikanozno i zlonamjerno postupanje tuženika prema tužitelju, a ne kao zasebne osnove za naknadu štete. Tužitelj u ovom podnesku tvrdi da tuženik u odgovoru na tužbu pokušava konstruirati pogrešno činjenično stanje kako bi prikazao da procedura ispravka nije ispoštovana, što tužitelj odlučno demantira. Nadalje, tužitelj upozorava da je teret dokaza o isključenju odgovornosti isključivo na tuženiku, a da tuženik do sada nije dokazao istinitost niti jedne sporne informacije niti je otkrio navodne „vjerodostojne izvore“ na koje se paušalno poziva. Podneskom se dodatno predlaže širok krug svjedoka, kako bi se dokazao stvarni tijek sjednice i neosnovanost medijskih napada.
 4. Tuženik podneskom od 1. listopada 2024. godine (dostavljenim kao očitovanje na podnesak tužitelja) protivi se tužbi i ponavlja procesne prigovore. Tuženik tvrdi da je tužitelj u svom podnesku od 28. kolovoza zapravo pokušao preoblikovati tužbeni zahtjev jer iz same tužbe proizlazi da je tražio naknadu za sva tri članka, za što nije ispunio zakonske pretpostavke (podnošenje zahtjeva za ispravak za svaki tekst). Tuženik ponovno ističe prigovor nedopuštenosti tužbe jer zahtjev za ispravak nije potpisao tužitelj osobno već punomoćnica, što smatra neotklonjivim nedostatkom. U pogledu merituma, tuženik pojačava svoju obranu predlažući izvođenje novih dokaza: traži da sud službenim putem pribavi cjelokupnu radnopravnu dokumentaciju tužitelja od TD Komunalac, kao i dokumentaciju o sistematizaciji radnih mjesta prije i nakon zapošljavanja tužitelja. Tuženik ovime želi dokazati da je pozicija tehničkog direktora formirana isključivo radi „političkog zbrinjavanja“ tužitelja, čime bi dokazao da je pojam „uhljeb“ bio utemeljen na dostatnoj činjeničnoj osnovi, a ne izrečen s namjerom vrijeđanja.
 5. Tužitelj podneskom od 30. listopada 2024. godine odgovara na tuženikove navode, optužujući ga za odugovlačenje postupka. Tužitelj ističe kontradiktornost u tuženikovoju obrani: tuženik prvo tvrdi da je članak utemeljen na informacijama od „vjerodostojnog izvora“, a istovremeno tek u ovoj fazi postupka traži uvid u radnopravnu dokumentaciju kako bi uopće utvrdio činjenice o zapošljavanju. Tužitelj tvrdi da to dokazuje kako tuženik prilikom objave nije proveo nikakvo istraživanje. Kako bi pobio navode o „neradu“ i „neodgovornosti“, tužitelj uz ovaj podnesak dostavlja zapisnike sa svih 25 sjednica Gradskog vijeća održanih u njegovom mandatu, iz kojih je vidljivo da nije izostao niti s jedne, što demantira tuženikov senzacionalistički prikaz tužitelja kao neodgovornog vijećnika. Također, ukazuje na diskriminatorni pristup tuženika koji nikada nije kritizirao druge vijećnike zbog stvarnih i opetovanih izostanaka, dok je tužitelja napao zbog minimalnog kašnjenja. Podnesku prilaže i WhatsApp poruke obitelji i prijatelja kao dokaz neposredne štete i stresa kojem je bio izložen odmah nakon objave.

6. Tuženik u podnesku od 13. prosinca 2024. godine dostavlja završno očitovanje pred raspravu, u kojem tužbu Mateja Pudića izravno naziva „školskim primjerom SLAPP tužbe“. Tuženik tvrdi da tužba nema za cilj naknadu stvarne štete (koja po njemu i ne postoji jer tužitelj i dalje radi na istoj funkciji), već joj je jedina svrha zastrašivanje medija i cenzura novinarske kritike o radu javnih dužnosnika. Navodi da je informacija o formiranju radnog mjesta za tužitelja u TD Komunalac bila općepoznata „lokalnopolitička javna tajna“ te da novinar nije bio dužan provjeravati autentičnost takve informacije izravno kod tužitelja, jer novinari služe kao korektiv vlasti. Tuženik se poziva na članak 10. Europske konvencije i članak 38. Ustava RH, tvrdeći da bi svaka osuda u ovom slučaju imala poguban „chilling effect“ na slobodu govora u Slavonskom Brodu. Zaključno, tuženik inzistira na provođenju testa razmjernosti sukladno praksi ESLJP-a, smatrajući da pravo javnosti na informaciju preteže nad tužiteljevim ugledom.
7. Tužitelj podneskom od 16. travnja 2025. godine, podnesenim nakon ročišta na kojem je saslušana autorica članka Željka Gavranović, ukazuje na niz kontradiktornosti u njenom iskazu. Tužitelj ističe da svjedokinja, unatoč tvrdnji da je „mjesecima istraživala temu“, tijekom ispitivanja nije znala odgovoriti niti na jedno osnovno pitanje o tužiteljevom radnom mjestu ili izvorima informacija, već se stalno pozivala na zaborav. Posebno štetnim tužitelj smatra postupanje tuženika koji je dana 7. travnja 2025. godine (uoči izbora) objavio novi članak o tužiteljevoj kandidaturi, unutar kojeg je stavio izravnu digitalnu poveznicu (link) na sporni članak iz 2022. godine. Tužitelj tvrdi da ovo nije tehnička slučajnost, već svjesna i ciljana metoda ponovne diskreditacije tužitelja u predizbornom vremenu, čime se šteta kontinuirano povećava i dokazuje zla vjera tuženika koji odbija ostaviti sporni tekst u prošlosti. Tužitelj zaključuje da iskaz autorice potvrđuje da je članak bio isključivo njen subjektivni negativni sud, a ne rezultat objektivnog novinarskog rada.
8. Među strankama je nesporno da je tuženik nakladnik portala plusportal.hr, da je na tom portalu objavljen sporni članak 26. rujna 2022., te da je tužitelj podnio zahtjev za ispravak koji je tuženik objavio 17. listopada 2022. pod naslovom "Ispravak informacija...". Sporno je postojanje odgovornosti tuženika za štetu, odnosno je li objavom članka povrijeđeno tužiteljevo pravo osobnosti (ugled i čast), predstavljaju li izneseni navodi točne informacije ili dopuštene vrijednosne sudove, te postoji li uzročna veza između objave i nematerijalne štete za koju tužitelj tvrdi da trpi.
9. Sud je u cijelosti otklonio procesne prigovore tuženika koji se odnose na nedopuštenost i nepravovremenost tužbe, smatrajući ih pravno neosnovanima. Vezano uz prigovor da zahtjev za ispravak nije bio vlastoručno potpisan od strane tužitelja već od punomoćnice, sud ističe da je svrha odredbe članka 22. stavka 2. Zakona o medijima („Narodne novine“, broj 59/04, 84/11, 81/13, 114/22 i 27/26 dalje: ZM) osigurati pokušaj mirnog rješenja spora prije podnošenja tužbe, što je u ovom slučaju postignuto. Prema sudskoj praksi, zahtjev za ispravak koji podnese i potpiše odvjetnik kao punomoćnik stranke uz priloženu punomoć smatra se valjanim i proizvodi pravne učinke kao da ga je potpisala sama stranka, sukladno

općim pravilima o zastupanju iz članka 92. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 dalje: ZPP). Nadalje, iz stanja spisa nedvojbeno proizlazi da je tuženik, unatoč isticanju formalnog nedostatka u ovom postupku, u stvarnosti prihvatio tužiteljev zahtjev i objavio ispravak dana 17. listopada 2022. godine, čime je konkludentno priznao valjanost i učinkovitost podnesenog zahtjeva.

10. Što se tiče prigovora nedopuštenosti tužbe u odnosu na naknadne članke od 17. i 18. listopada 2022. godine zbog nepodnošenja posebnih zahtjeva za ispravak, sud prihvaća pojašnjenje tužitelja iz podneska od 28. kolovoza 2024. godine. Tužitelj je izrijekom naveo da se naknada nematerijalne štete potražuje isključivo s osnove štete nastale objavom inicijalnog Članka od 26. rujna 2022. godine, za koji je nesporno podnesen pravovremeni zahtjev za ispravak. Ostali članci spominju se samo kao dokazni materijal kontinuiranog i malicioznog postupanja tuženika radi ocjene postojanja zlouporabe prava i dobre vjere kod tuženika, a ne kao samostalne osnove za odvojene odštetne zahtjeve. Slijedom navedenog, budući da je za inicijalni tekst ispunjena procesna pretpostavka iz članka 22. stavka 2. ZM-a, a tužba je podnesena unutar zakonskog roka od tri mjeseca od saznanja za objavu (čl. 23. ZM), prigovori tuženika su u cijelosti neosnovani. Takav stav suda usklađen je i s praksom u sličnim medijskim sporovima gdje se naglašava da formalni nedostaci zahtjeva za ispravak ne smiju biti zapreka sudskoj zaštiti ako je suština zahtjeva bila jasna i ako je nakladnik po njemu u konačnici i postupio.
11. U provedenom dokaznom postupku sud je, radi potpunog i pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja, izvršio uvid i pročitao sljedeće priložene isprave i dokumente: članak od 26. rujna 2022. godine objavljen na portalu „plusportal.hr“ pod naslovom „Najveći brodski uhljeb pljunuo u lice gradonačelniku Duspari i gradskim vijećnicima“ s galerijom od 34 fotografije; Zahtjev za ispravak objavljene informacije od 11. listopada 2022. godine s pripadajućom potvrdom o slanju i povratnicom; e-mail korespondenciju između punomoćnice tužitelja i urednice tuženika Željke Gavranović od 17. listopada 2022. godine u kojoj se dogovara zakonski naslov ispravka; objavljeni ispravak informacija od 17. listopada 2022. godine pod naslovom „Ispravak informacija objavljenih na Plusportalu 26. rujna 2022.“; članak-reakciju tuženika od 18. listopada 2022. godine pod naslovom „Odvjetnica menadžera Pudića žestoko napala urednicu Plusportala“; dokaz o nakladniku (preslika Impressum s web portala plusportal.hr) radi utvrđivanja pasivne legitimacije tuženika; ispis iz Registra udruga RH za tuženika na dan 14. prosinca 2022. godine; javni natječaj za zapošljavanje na radno mjesto tehnički direktor u TD Komunalac d.o.o. od 29. studenog 2021. godine; zapisnike sa sjednica Gradskog vijeća Grada Slavonskog Broda za cijelo mandatno razdoblje tužitelja, odnosno ukupno 25 zapisnika u razdoblju od 18. lipnja 2021. do 25. lipnja 2024. godine; privatnu WhatsApp korespondenciju tužitelja s članovima obitelji i prijateljima neposredno nakon objave članka; evidenciju broja prikaza i posjećenosti spornog članka na web portalu i Facebook stranici; članak portala od 1. siječnja 2023. godine o najčitanijim tekstovima u 2022. godini, u kojem se sporni članak nalazi na 10. mjestu s 11.937 pregleda; medicinsku dokumentaciju tužitelja, konkretno

psihijatrijski nalaz od 26. rujna 2023. godine, u kojem je opisan tužiteljov subjektivni doživljaj stresa i reakcije na objave; članak od 7. travnja 2025. godine pod naslovom „Tehnički direktor Komunalca i službeno se uključio u predizbornu utrku“ koji sadrži digitalnu poveznicu na spornu objavu iz 2022. godine. Tijekom postupka sud je proveo dokaz saslušanjem sljedećih osoba: tužitelja Mateja Pudića, koji je saslušan kao stranka na ročištu 14. siječnja 2025. godine; svjedokinje Željke Gavranović, autorice spornog članka i glavne urednice, koja je saslušana na ročištima 14. siječnja 2025. i 24. ožujka 2025. godine; te svjedoka Krunoslava Tomića, koji je saslušan na ročištu 24. ožujka 2025. godine na okolnost tužiteljeva narušenog duševnog zdravlja i društvenih posljedica objave.

12. Tužitelj Matej Pudić, saslušan kao stranka, detaljno je opisao okolnosti kašnjenja na sjednicu Gradskog vijeća, navodeći kako je tog jutra osjetio snažnu mučninu zbog koje je morao otići u toalet, o čemu je prethodno SMS porukom obavijestio pročelnika Vedrana Kožula. Pojasnio je kako je zakasnio svega dvije minute nakon proteka „akademske četvrti“, što je u uvodnom dijelu sjednice i konstatirano, te smatra da takvo minimalno kašnjenje nije nimalo opravdalo onakav senzacionalistički članak. Istaknuo je kako se u svom radu smatra iznimno odgovornim, naglašavajući da je visokobrazovana osoba s dvije diplome (magistar inženjer strojarstva i prvostupnik ekonomije) te da je u TD Komunalac došao iz privatnog sektora, a ne političkim pogodovanjem. Naslov članka u kojem ga se naziva „najvećim brodskim uhljebom“ doživio je kao duboku osobnu i profesionalnu uvredu koja mu je nanijela ogromnu neugodu u društvu, posebice zato što se bavi i pedagoškim radom na fakultetu gdje su studenti i kolege mogli vidjeti spornu objavu. Naveo je kako je zbog stresa trpio nesanicu, osjećao se poniženo i degradirano kao „najgori čovjek u Brodu“, a posebno ga je pogodilo što je tuženik naknadno, u travnju 2025. godine, ponovno aktivirao taj tekst putem digitalne poveznice u novom članku. Što se tiče navoda o tipkanju na mobitel, tužitelj je pojasnio da mobitel koristi za vođenje bilješki i praćenje materijala sjednice, što čine i drugi vijećnici, ali se samo njegovo ponašanje problematiziralo. Zaključno je naveo da je sporni članak, koji je imao preko 30.000 pregleda, i danas prvi rezultat koji se pojavi kada se njegovo ime upiše u Google tražilicu, što mu stvara trajnu štetu ugledu.
13. Svjedokinja Željka Gavranović, autorica spornog članka i glavna urednica portala, iskazala je da pojam „uhljeb“ predstavlja njezin vrijednosni sud utemeljen na sedam godina novinarskog iskustva i praćenja lokalne politike. Pojasnila je da se njezina kritika temelji na činjenici da je mjesto tehničkog direktora u TD Komunalac prethodni direktor ukinuo kao nepotrebno, da bi ono ponovno bilo sistematizirano i formirano dolaskom tužitelja na vlast kao člana vladajuće koalicije. Kategorizaciju „najveći“ opravdala je svojom procjenom da nikada do tada nije vidjela tako „besraman način uhljebljivanja“ na rukovodeću poziciju javnog poduzeća. Svjedokinja je navela da je njezina prvenstvena namjera bila raskrinkati nerad gradskog vijećnika koji je ne samo kasnio na sjednicu, već je tijekom cijelog njezinog trajanja bahato tipkao po dva mobitela, pokazujući potpunu nezainteresiranost čak i dok se raspravljalo o poduzeću u kojem je on menadžer. Istaknula je kako novinari služe kao „javni psi čuvari“ i korektiv vlasti te da svatko tko prihvati javnu političku funkciju mora biti spreman na

oštru kritiku javnosti. Priznala je da prilikom pisanja članka nije imala uvid u točan iznos tužiteljeve plaće niti je kontaktirala TD Komunalac radi provjere njegovih kompetencija, ali je smatrala da je sama metoda njegovog zapošljavanja dovoljna osnova za vrijednosni sud iznesen u tekstu. Što se tiče naslova ispravka, navela je kako je on bio njezino viđenje situacije, ali ga je na izričito inzistiranje tužiteljeve odvjetnice promijenila u zakonski oblik, iako smatra da je njezina verzija bila informativnija za publiku.

Pojasnila je da njezina kritika nije bila ishitrena, već je mjesecima istraživala navedenu tematiku u medijima i putem svojih izvora. Navela je kako je dobila informaciju o tome da će tužitelj tražiti mjesto direktora u TD Komunalac kao protuuslugu za svoju „ruku“ u gradskom vijeću još nekoliko mjeseci prije samog formiranja vijeća. Istaknula je kako je ta informacija kolala lokalnopolitičkim krugovima kao „lokalnopolitička javna tajna“, a ona ju je provjerila kod povjerljivog izvora bliskog centrima odlučivanja koji joj je i ranije davao točne informacije. Svjedokinja je naglasila da je pozicija tehničkog direktora ranije bila ukinuta kao nepotrebna, te da je ponovno sistematizirana upravo dolaskom tužitelja na vlast, što je učvrstilo njezino uvjerenje o „političkom zbrinjavanju“. Vezano uz sam tijek pisanja, svjedokinja je pojasnila da je članak pisan „live“ (uživo), dok je osobno nazočila sjednici Gradskog vijeća. Navela je da takva forma izvještavanja ne dopušta duboku istraživačku strukturu kakvu bi inače primijenila, već vjerno prenosi atmosferu i njezina zapažanja s mjesta događaja u realnom vremenu. Smatrala je svojom dužnošću da raskrinka nerad vijećnika koji je, unatoč kašnjenju, nastavio tipkati po dva mobitela tijekom rasprave o poduzeću u kojem je menadžer. Na poseban upit o motivima, svjedokinja je izričito navela da nije pisala isključivo o tužitelju, već da njezini tekstovi redovito obuhvaćaju sve aktere lokalne vlasti. Izjavila je da godišnje objavi oko 1700 članaka, od kojih se barem polovica odnosi na lokalnu upravu i samoupravu te ljude koji upravljaju gradom. Istaknula je da tužitelja ne poznaje privatno niti s njim ima osobni sukob, već ga promatra isključivo kao bitnog sudionika sustava o kojem izvještava već sedam godina. Kategorizaciju „najveći“ u naslovu opravdala je trenutnom procjenom situacije u Slavonskom Brodu. Zaključno je navela da svatko tko prihvati javnu funkciju mora biti spreman na oštru kritiku medija koji služe kao korektiv vlasti.

14. Svjedok Krunoslav Tomić, brat tužitelja, potvrdio je da je sporni članak odmah nakon objave postao tema brojnih WhatsApp i Viber grupa u gradu, te da su ga poznanici stalno zaustavljali i ispitivali o tužitelju. Naveo je da je tužitelj nakon objave bio u izrazito lošem psihičkom stanju, pod velikim stresom, te da je tjednima patio od nesanice zbog čega je počeo uzimati i tablete za spavanje. Opisao je tužitelja kao osobu koja je cijeli život bila vrijedna i predana radu i obrazovanju, zbog čega ga je javno etiketiranje kao „uhljeba“ i „neradnika“ duboko potreslo i natjeralo da se na određeno vrijeme potpuno povuče iz društvenog života. Svjedok je istaknuo kako su i drugi članovi obitelji bili šokirani naslovom i galerijom od 34 fotografije, smatrajući to medijskim linčem tužitelja bez stvarne osnove. Potvrdio je da su komentari građana bili izrazito negativni, ponajviše zbog senzacionalističkog naslova koji je stvorio percepciju da je tužitelj nesposobna osoba koja je na poziciju došla isključivo političkim putem.

15. Uvidom i čitanjem spornog članka od 26. rujna 2022. godine, objavljenog na portalu „plusportal.hr“ pod naslovom „Najveći brodski uhljeb pljunuo u lice gradonačelniku Duspari i gradskim vijećnicima“, sud je utvrdio da je tuženik objavio tekst koji se kritički osvrće na kašnjenje tužitelja na 8. sjednicu Gradskog vijeća Grada Slavonskog Broda, poprativši ga galerijom od 34 fotografije tužitelja u krupnom planu.
16. Uvidom i čitanjem Zahtjeva za ispravak objavljene informacije od 11. listopada 2022. godine, sud je utvrdio da se tužitelj putem svoje punomoćnice obratio glavnoj urednici tuženika Željki Gavranović radi ispravljanja netočnih navoda o „najvećem uhljebu“ i navodnom nepoštovanju vijećnika, te je sud iz priložene potvrde o slanju i povratnice utvrdio da je zahtjev poslan i zaprimljen unutar zakonskog roka od 30 dana.
17. Uvidom i čitanjem e-mail korespondencije od 17. listopada 2022. godine, sud je utvrdio da je između punomoćnice tužitelja i urednice Željke Gavranović vođena komunikacija u kojoj je dogovoren naslov ispravka sukladno ZM, pri čemu je urednica prihvatila prijedlog naslova „Ispravak informacija objavljenih na web portalu plusportal.hr dana 26. rujna 2022.“, čime je sud utvrdio postojanje komunikacije radi mirnog rješenja spora.
18. Uvidom i čitanjem objavljenog ispravka od 17. listopada 2022. godine, sud je utvrdio da je tuženik u cijelosti objavio tekst tužiteljevog zahtjeva, u kojem tužitelj demantira navode o uhljebljanju, ističe svoju stručnu spremu s dva fakulteta i pojašnjava da je na radno mjesto tehničkog direktora izabran putem javnog natječaja, čime je tuženik ispunio svoju zakonsku obvezu objave ispravka.
19. Uvidom i čitanjem članka-reakcije od 18. listopada 2022. godine pod naslovom „Odvjetnica menadžera Pudića žestoko napala urednicu Plusportala“, sud je utvrdio da je autorica Željka Gavranović objavila polemički tekst kao odgovor na tužiteljev ispravak, u kojem ponavlja vrijednosne sudove o tužitelju kao „bahatom i nekulturnom“ vijećniku koji tijekom sjednice tipka na mobitel, tvrdeći da tužitelj „obranjen nije“.
20. Uvidom i čitanjem dokaza o nakladniku (Impressuma) s web portala plusportal.hr, sud je utvrdio da je tuženik Udruga za promicanje lokalne uprave i samouprave (PLUS) stvarni nakladnik predmetnog medija, čime je utvrđena njegova pasivna legitimacija u ovom sporu.
21. Uvidom i čitanjem ispisa iz Registra udruga Republike Hrvatske, sud je utvrdio da je tuženik Udruga PLUS pravno valjano registrirana sa sjedištem u Slavonskom Brodu te da je njezino područje djelovanja usmjereno na kulturu, informiranje i izdavaštvo, što potvrđuje njezinu ulogu kao nakladnika.
22. Uvidom i čitanjem javnog natječaja od 29. studenog 2021. godine, sud je utvrdio da je TD Komunalac d.o.o. Slavonski Brod provelo formalni postupak za zapošljavanje na radno mjesto tehničkog direktora, što podupire tužiteljeve navode da je njegovo zapošljavanje imalo pravnu osnovu u provedenom natječaju.
23. Uvidom i čitanjem zapisnika sa sjednica Gradskog vijeća Grada Slavonskog Broda (ukupno 25 zapisnika za razdoblje 2021.-2024.), sud je utvrdio da je tužitelj redovito sudjelovao u radu vijeća, dok je iz zapisnika sjednice od 26. rujna 2022. godine utvrđeno da je tužitelj zakasnio na početak sjednice, što je uvodno i konstatirano, te da je to kašnjenje autorica članka koristila kao temelj za svoju kritiku.

24. Uvidom i čitanjem privatne WhatsApp korespondencije tužitelja, sud je utvrdio da su tužitelju neposredno nakon objave članka upućivane brojne poruke od strane članova obitelji i prijatelja u kojima se izražava zabrinutost i šok zbog naslova članka, što potvrđuje tužiteljeve navode o subjektivnom osjećaju neugode i izloženosti društvenom pritisku.
25. Uvidom i čitanjem evidencije prikaza članka, sud je utvrdio da je sporni tekst imao značajan doseg u javnosti s preko 11.900 inicijalnih pregleda, a prema kasnijim utvrđenjima i preko 30.000 pregleda, što ukazuje na to da je informacija bila dostupna širokom krugu čitatelja u tužiteljevoj životnoj sredini.
26. Uvidom i čitanjem članka od 1. siječnja 2023. godine o najčitanijim tekstovima, sud je utvrdio da je sporni članak o tužitelju uvršten na listu top 10 najčitanijih tekstova portala u 2022. godini, što dodatno potvrđuje visoku razinu javnog interesa, ali i intenzitet izloženosti tužitelja medijskoj pažnji.
27. Uvidom i čitanjem medicinske dokumentacije tužitelja, konkretno nalaza psihijatra od 26. rujna 2023. godine, sud je utvrdio da se tužitelj žalio na simptome stresa i nesanice uzrokovane medijskim objavama.
28. Uvidom i čitanjem članka od 7. travnja 2025. godine, sud je utvrdio da je tuženik u predizborno vrijeme objavio tekst o tužiteljevoj kandidaturi unutar kojeg je stavio izravnu digitalnu poveznicu na sporni članak iz 2022. godine.
29. Razmatrajući osnovanost tužbenog zahtjeva, sud je pošao od odredbe članka 21. stavka 1. ZM, koja propisuje da je nakladnik koji informacijom objavljenom u mediju prouzroči drugome štetu dužan tu štetu naknaditi, osim u slučajevima izričito propisanim tim Zakonom. Na utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete u medijskim sporovima primjenjuju se opći propisi obveznog prava tj. Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23 dalje: ZOO).
30. Za utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete u medijskim parnicama nije dovoljno dokazati puko postojanje informacije, već se sukladno ZOO koji se primjenjuje kao *lex generalis*, moraju kumulativno ispuniti sve opće pretpostavke odgovornosti: štetna radnja (plasiranje informacije u javnost), pravno priznata šteta (povreda prava osobnosti na ugled i čast prema čl. 19. ZOO-a), uzročna veza između objave i štete, te protupravnost. Dok teret dokazivanja prve tri pretpostavke leži na tužitelju, tuženik se prema ZM, kao *lex specialis*, može osloboditi odgovornosti ako dokaže postojanje ekskulpacijskih razloga koji otklanjaju protupravnost njegova postupanja. U ovom predmetu sud nalazi da protupravnost ne postoji jer sporna objava predstavlja vjerno izvješće s javne sjednice tijela lokalne samouprave te dopušteni vrijednosni sud autorice o javnoj osobi, iznesen u javnom interesu i dobroj vjeri na temelju dostatne činjenične osnove, sukladno članku 21. stavku 4. točkama 1. i 6. ZM-a
31. Naime, tužitelj svoj zahtjev temelji na povredi prava osobnosti u smislu članka 19. ZOO-a, koji pod pravima osobnosti podrazumijeva pravo na ugled, čast i dostojanstvo. Sukladno članku 1100. stavku 1. ZOO-a, sud će za povredu prava osobnosti dosuditi pravičnu novčanu naknadu samo ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju.

32. Kako bi razriješio ovaj spor, sud je proveo test razmjernosti, važući dva suprotstavljena prava istog ranga: tužiteljevo pravo na zaštitu ugleda i časti (zajamčeno čl. 8. Konvencije i čl. 35. Ustava RH) te tuženikovo pravo na slobodu izražavanja i slobodu medija (zajamčeno čl. 10. Konvencije i čl. 38. Ustava RH). Prema standardima Europskog suda za ljudska prava (ESLJP), ishod spora ne smije varirati ovisno o tome tko je podnio tužbu, jer oba prava zaslužuju jednako poštovanje, a ograničenja se moraju tumačiti usko i biti „nužna u demokratskom društvu“. Sud je u testu „vaganja“ primijenio kumulativne kriterije iz predmeta *Axel Springer AG protiv Njemačke*:
- 1) Doprinos raspravi od javnog interesa: Sud utvrđuje da je tema članka i to rad izabranog gradskog vijećnika i transparentnost zapošljavanja na rukovodećim mjestima u javnim poduzećima kao što je TD Komunalac, tema od iznimnog javnog interesa. Javnost ima legitimno pravo biti informirana o tome kako njezini predstavnici troše javni novac i kako se ponašaju na sjednicama tijela javne vlasti, što medijima daje ulogu „javnog psa čuvara“.
 - 2) Javni status osobe i predmet objave: Tužitelj je kao političar i gradski vijećnik javna osoba. Za razliku od privatnih građana, on se svjesno i neizbježno izlaže pomnom ispitivanju javnosti i novinara, zbog čega mora pokazati znatno viši prag tolerancije prema kritici, čak i kada je ona uvredljiva ili uznemirujuća.
 - 3) Prethodno ponašanje dotične osobe: Činjenica da je tužitelj zakasnio na sjednicu Gradskog vijeća, što je dovelo do odgode njezina početka, te njegovo ponašanje tijekom same sjednice (korištenje mobitela), dali su izravan povod za kritički osvrt tuženika. Osoba koja svojim postupanjem u javnoj sferi daje povod za kritiku, ne može očekivati istu razinu zaštite ugleda kao netko tko se drži izvan oka javnosti.
 - 4) Način dobivanja podataka i njihova istinitost: Sud je utvrdio da je autorica članka osobno nazočila javnoj sjednici, što je vjerodostojan način prikupljanja informacija. Ključni navodi o kašnjenju su točni, dok se navodi o tužitelju kao „uhljebu“ i „vraćanju pozicije“ moraju smatrati vrijednosnim sudovima. Za takve sudove ne dokazuje se istinitost, već je dovoljno da imaju dostatnu činjeničnu podlogu (u ovom slučaju: politička funkcija tužitelja i zapošljavanje na novoformiranom mjestu), što je ovdje ispunjeno.
 - 5) Sadržaj, oblik i posljedice objave: Iako je naslov „Najveći brodski uhljeb“ oštar, sarkastičan i polemičan, on ostaje u granicama novinarske slobode koja dopušta određeni stupanj pretjerivanja i provokacije radi privlačenja pozornosti javnosti. Galerija od 34 fotografije snimljena je na javnom mjestu tijekom obavljanja javne funkcije, pa njezina objava ne predstavlja nelegitimno zadiranje u privatnost.
 - 6) Ozbiljnost sankcije i „chilling effect“ (odvraćajući učinak): Sud smatra da bi dosuđivanje naknade štete za oštru, ali argumentiranu novinarsku kritiku javne osobe proizvelo obeshrabrujući učinak na slobodu medija. Takva bi odluka spriječila medije da ubuduće

propituju rad nositelja vlasti, što bi dovelo do osiromašenja javne rasprave i štete za cijelo demokratsko društvo.

33. Sporni dio članka koji se odnosi na kažnjenje tužitelja na sjednicu Gradskog vijeća i njegovo ponašanje tijekom iste predstavlja vjerno izvješće s rasprave tijela lokalne samouprave u smislu članka 21. stavka 4. točke 1. Zakona o medijima, s obzirom na to da je kažnjenje nesporno utvrđeno uvidom u zapisnik sjednice, a javnost ima legitimno pravo biti informirana o radu i disciplini svojih izabranih predstavnika. Nadalje, navodi o tužitelju kao „uhljebu“ i kritika njegovog zapošljavanja u TD Komunalac d.o.o. predstavljaju vrijednosne sudove autorice čija se istinitost prema standardima Europskog suda za ljudska prava i praksi Vrhovnog suda RH ne dokazuje, već je dostatno da imaju dostatnu činjeničnu osnovu, što je u ovom postupku potvrđeno činjenicom da je tužitelj istovremeno gradski vijećnik i zaposlenik na novoformiranom rukovodećem mjestu u javnom poduzeću. Sud je provođenjem testa razmjernosti važući tužiteljevo pravo na zaštitu ugleda iz članka 8. Konvencije i tuženikovo pravo na slobodu izražavanja iz članka 10. Konvencije utvrdio da je tuženik postupao u dobroj vjeri i javnom interesu jer je autorica informaciju o „političkom zbrinjavanju“ temeljila na dugogodišnjem praćenju lokalne politike i vjerodostojnim izvorima, dok naknadna objava ispravka unatoč formalnim nedostacima zahtjeva dodatno potvrđuje izostanak namjere nanošenja neosnovane štete. Posebno je utvrđeno da tužitelj kao političar i gradski vijećnik predstavlja javnu osobu koja mora pokazati znatno viši prag tolerancije prema oštroj, pa i uvredljivoj kritici svog rada u javnoj sferi nego što se to zahtijeva za privatne građane, pri čemu pravo javnosti da zna informacije od općeg interesa preteže nad tužiteljevim subjektivnim osjećajem povrijeđenosti ugleda. Slijedom navedenog, budući da su objavljene informacije ili točne ili predstavljaju dopuštene vrijednosne sudove temeljene na činjenicama, dane u dobroj vjeri o temi od javnog interesa, tuženik se uspješno ekskulpirao od odgovornosti za štetu sukladno članku 21. stavku 4. točki 6. Zakona o medijima, čime je otklonjena pretpostavka protupravnosti njegova postupanja. Budući da radnja tuženika nije bila protupravna, izostaju kumulativno zahtijevane opće pretpostavke odgovornosti za štetu, pa tužitelju ne pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu prema članku 1100. Zakona o obveznim odnosima, zbog čega je sud tužbeni zahtjev odbio kao u cijelosti neosnovan.
34. Sud je odbio preostale dokazne prijedloge stranaka, vodeći se načelom hitnosti u medijskim sporovima, te uvažavajući činjenicu da je od podnošenja tužbe proteklo preko 3 godine, a prvenstveno prijedlog tužitelja za provođenje medicinskog vještačenja po vještaku psihijatrijske struke, kao i prijedloge za saslušanje preostalih svjedoka te pribavu radnopravne dokumentacije tužitelja, smatrajući ih nevažnima za donošenje odluke u smislu članka 292. stavka 6. ZPP. Odluka o odustajanju od vještačenja i ostalih dokaza temelji se i na načelu ekonomičnosti postupka, s obzirom na to da je sud tijekom postupka utvrdio ključne činjenice koje isključuju

odgovornost tuženika, stoga provođenje daljnjih dokaza ne bi dovelo do drugačije utvrđenog činjeničnog stanja niti drugačije odluke.

35. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a, kojom je propisano da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu mora protivnoj stranci nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Budući da je tužitelj u cijelosti odbijen s tužbenim zahtjevom, dužan je tuženiku nadoknaditi sve troškove koji su bili nužni i opravdani za svrhovito vođenje ove parnice, sukladno članku 155. stavku 1. ZPP-a. Tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku, odvjetniku, prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (OT), a s obzirom na vrijednost predmeta spora od 3.318,07 EUR, jedna radnja iznosi 100 bodova, odnosno 200,00 EUR (vrijednost boda 2,00 EUR prema Tbr. 54.). Sud je, uvidom u spis i zapisnike, a prema troškovniku tuženika, tuženiku priznao sljedeće radnje: Sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 EUR (prema Tbr. 8. toč. 1. OT-a); Sastav dva obrazložena podneska (od 1. listopada 2024. i 13. prosinca 2024.) u iznosu od po 200,00 EUR, što ukupno iznosi 400,00 EUR (prema Tbr. 8. toč. 1. OT-a); Zastupanje na četiri održana ročišta (7. studenog 2024., 14. siječnja 2025., 24. ožujka 2025. i 7. srpnja 2026.) u punom iznosu od po 200,00 EUR, što iznosi 800,00 EUR (prema Tbr. 9. toč. 1. OT-a); Zastupanje na jednom odgođenom ročištu (30. kolovoza 2024.) u iznosu od 50,00 EUR, s obzirom na to da je ročište odgođeno prije početka raspravljanja o glavnoj stvari (prema Tbr. 9. toč. 5. OT-a). Ukupno priznati trošak zastupanja iznosi 1.450,00 EUR. Na navedeni iznos, sukladno Tbr. 46. OT-a, obračunat je porez na dodanu vrijednost (PDV) od 25%, što iznosi 362,50 EUR. Slijedom navedenog, ukupni parnični trošak koji je tužitelj Matej Pudić dužan naknaditi tuženiku iznosi 1.812,50 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude do isplate.
36. Sud je u cijelosti odbio zahtjev tuženika za naknadu putnih troškova (ukupno 300,00 EUR) i troškova izbivanja iz pisarnice (250,00 EUR). Ovakva odluka donesena je jer je za ovaj spor nadležan sud u Slavonskom Brodu, a tuženik također ima sjedište u Slavonskom Brodu, pa angažiranje odvjetnika iz drugog grada (Nova Gradiška) koji zbog toga potražuje putne troškove ne predstavlja trošak nastao povodom parnice koji bi trebao pasti na teret tužitelja, već se radi o osobnom izboru stranke koji nije bio nužan za vođenje postupka. Nadalje, sud je odbio trošak konferencije sa strankom (100,00 EUR) jer se on prema sudskoj praksi ne smatra nužnim troškom koji snosi protivna strana, te trošak pribave isprava (50,00 EUR) jer tuženik nije naveo niti dokazao koje je konkretne isprave pribavljao mimo onih već dostupnih u spisu.
37. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude

Slavonski Brod, 28. srpnja 2026.

Sutkinja

Miranda Gavrić Jularić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na Županijski sud.

Napomena: Prema čl. 348. st. 5. ZPP-a rokovi za žalbu protiv presude ne teku od 1. do 15. kolovoza

DNA:

1. Tužitelj po punomoćniku
2. Tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-4f686**

Kontrolni broj: **06b83-98ab7-d2ed5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.